

NUOTYKIAI
BUMBUUKO
MĘSKIUKO

DAILININKAI:

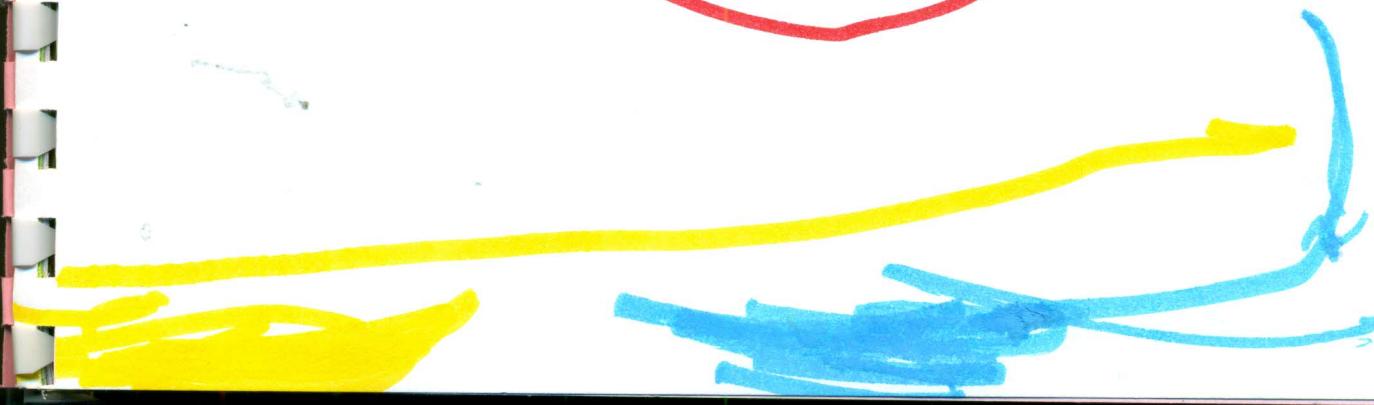
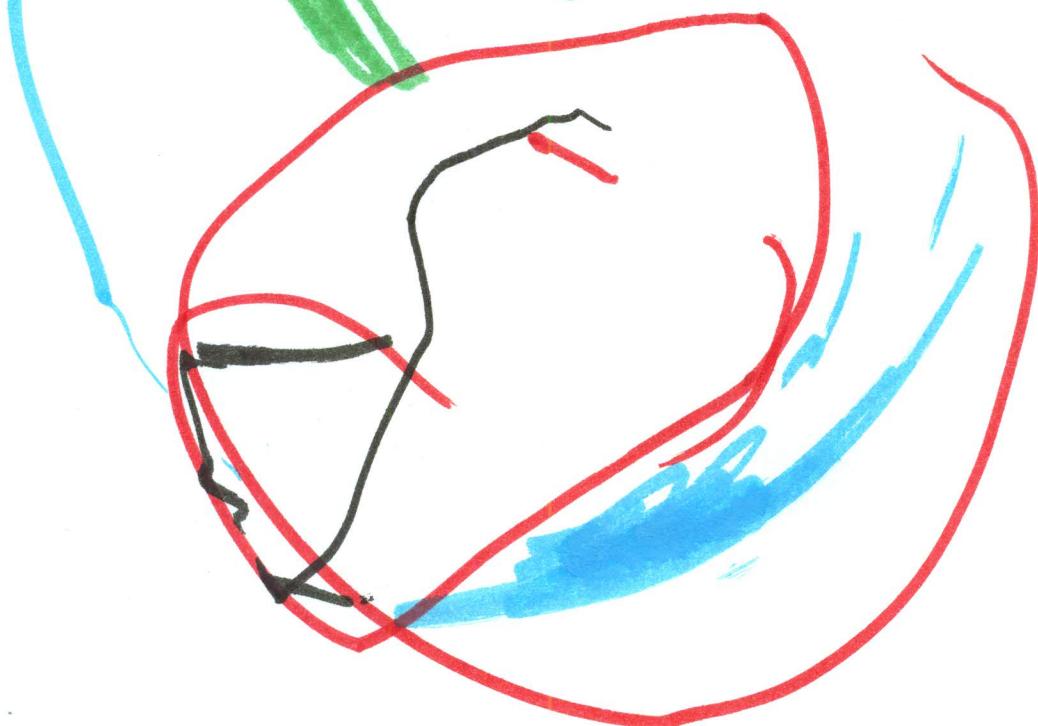
Douydas Luciauskas 2m. 10 mėn.
Elada Luciauskaitė 2m. 10 mėn.

PASAKOS AUTORIUS:

Aukštetoja Jolita Balnienė

Kartą viename gražiame miške gyveno meškų šeimyna – tėtis meškinas, mama meška ir jų sūnelis meškiukas. Meškiukas buvo dar labai mažytis ir turėjo nedaug dantukų, todėl jam mama meška kas rytą virdavo skanią košę, kurią kaip ir daržoves, meškiukas labai mėgo. Pavalgės mažylis snausdavo kvapniame lapų guolyje, o jo pilvelis išsipūsdavo ir būdavo apvalus, kaip bumbulas ant kepurės, todėl tėveliai ir pavadino mažylį meškiuku Bumbuliuku.

Vieną gražų vasaros ryta, po sočios
mamytės meškos košės, meškiukas
Bumbuliukas nusprendė, kad jis jau
didelis ir gali vienas pažaisti lauke.
Išlindės iš savo olos, lepečkojis net
prisimerkė, pamatės aukštai danguje saulę.
Saulutė buvo šilta ir linksmai švietė,
spinduliukais kuteno jo tankų kailiuką.

—Labas rytas, saulute, mandagiai
pasisveikino meškutis. Gal norėtum su
manimi drauge pažaisti?

Saulutė linksmai nusišypsojo ir vėl
pakuteno spinduliais Bumbuliuko
kailiuką.

Nenustygdamas vietoje, meškiukas keliavo toliau. Jam labai rūpėjo kas gi yra tenai, už miško, ir net išsižiojo iš nuostabos pamatęs didelę laukymę, kurioje žydėjo neregėto grožio pievų gėlės, niekur neskubėdami pleveno drugeliai, o nuo spalvų ir kvapų gausybės mirguliaavo akyse ir niežtėjo nosį.

Štai koks didelis ir nuostabus pasaulis, pamanė meškiukas ir ēmė dūkti - smagiai raičiojosi po pievą, siautė su margais drugeliais, o mamai priskynė pačių gražiausiu géliu.

Prisižaidės ir pavargės, meškiukas Bumbuliukas grįžo namo, kur jo laukė išsiilgę mama ir tėtis ir čiulpdamas letenėlę saldžiai užmigo, sapne regėdamas geltoną saulutę, margaspalves pievų gèles bei nerūpestingus drugelius ir mylinčius mamą su tėčiu.

